

„Ноев ковчег“, Йордан Радичков

Първо издание	1988 г.
Жанр	Роман (жанрово определение, посочено в първото издание); модернистичен роман
Внушения на заглавието	Заглавието препраща към старозаветната история за Всемирния потоп. Порочният живот на хората и разколебаната им вяра разгневили Бог и той решил да заличи грешниците от лицето на земята и да насели света с праведни и добри хора. Единствен непокарен сред грешниците бил Ной. Той и семейството му зачитали Бог и нямали грехове. Затова Бог го посветил в намеренията си и поискал от него да построи ковчег (кораб), на който да качи семейството си и определен брой двойки от всички живи твари. Поройният дъжд продължил 40 дни и 40 нощи и причинил смъртта на всичко живо на земята. Едва след една година земята станала отново обитаема и спасените от Ной по Божия повеля слезли от кораба.
Композиция	10 части: <ul style="list-style-type: none"> ➤ Космическият удавник, или въведение към Ноевия ковчег ➤ Въшкарчето ➤ Три врани ➤ Небесен пришълец. Жаба. Скитащи кучета ➤ Хлебарката ➤ Къкринското ханче подир залавянето на българския Апостол ➤ Малашевските гробища ➤ Сивият вълк, черното куче ➤ Тъмният трюм ➤ Щърков сняг ➤ Снежен валяк ➤ Хлебарки четат написаното за хлебарките ➤ Небето прокапа
Основни теми, идеи, проблеми, мотиви и внушения	Многообразие от интерпретации на теми, идеи, проблеми, мотиви и внушения за света, живота, човека; за живота и неживото; за случващото се и неслучващото се и пр. Всички те извлечени не от заобикалящата действителност, а от необятното съзнание и подсъзнание на човека. В резултат – един „ноев ковчег*“ на мисълта, на промисъла.
Герои и образи, представи	Повествователят – едновременно „ковчегостроителстващ“ (герой разказвач) и всевиждащ страничен наблюдател; единственият „устойчив“ герой, образ, а може би в голяма степен въплъщаващ и една нестандартна представа за повествовател; „устойчив“ като присъствие, а не като същност. Всички герои, образи и представи , както и самият сюжет са фрагментарни. Наблюдава се тенденция самите фрагменти да бъдат отново и отново фрагментирани. На пръв поглед парадоксално, но това води до повтораемост на представи и идеи и до цялостност на повествованието.
Особености на стила; изразни средства и похвати	Езикът и стилът на Радичков имат множество индивидуални особености, но най-общо се характеризират с асоциативност, притчовост, иносказателност, множество дълбочинни пластове на значението на използваните думи. Символиката е не просто богата, но и нееднозначна, многоизворна; образността е сложна, подвластна на идеите и раждаща идеите.
Представите за миналото и паметта	Миналото присъства осезаемо в текста чрез библейски сюжети, митове и легенди или препратки към тях; чрез „присъствието“ на покойници – известни личности (Мао Дзедун, Апостола), приятели и близки хора (Емилиян Станев,

	<p>Григор Вачков, Методи Андонов, бащата); чрез размисли и идеи, провокирани от минали събития или ситуации.</p> <p>Паметта стои в основата на много от съжденията и „виденията“ на повествователя. Тя е представена чрез образи и символи, насочващи и към самата памет, и към това как тя се гради – „утайки“, „отпечатьци“, „трохите от живота“, „мълвата“ и др., пренасяни през времето. Същността ѝ се свързва с неизбежност и необходимост – преминаването през потопа. А редом с паметта е забравата – мъглата, снегът, студът, потопът и пр. Радичков вплита мистичност в паметта и забравата, както и в самото минало.</p>
--	--

* Има се предвид фразеологизмът „ноев ковчег“ със значението му на „място с разнородно присъствие в него“.